

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317205040
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5317205040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka v spore žalobcov 1/ J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, 2/ V. C., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, obidvaja zastúpení advokátom JUDr. Vladimír Duraj, so sídlom Q. č. XXXX, G., IČO: 50 416 456, proti žalovaným 1/ P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, 2/ T. F., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, obidvaja zastúpení splnomocneným zástupcom P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, G., o vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie oplotenia a o vzájomnej žalobe o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalobkyne, žalobcov a žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 8C/41/2017-246 zo dňa 23. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom proti žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 126 ods. 1, § 132 ods. 1, § 100 ods. 2 OZ, § 147 ods. 1, 3 CSP žalovaným uložil povinnosť vypratať časť nehnuteľnosti - parcely CKN 491 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. H., zobrazenej v prílohe č. 1. - v znaleckom náčrte znaleckého posudku č. 16/2017 vyhotoveného Ing. P. X. ako plochou o výmere 37 m² ohraničenou bodmi A, B, C, D, 911-156, 218-14 a odstrániť z časti tejto nehnuteľnosti oplotenie, ktoré je vyznačené a ohraničené v uvedenom znaleckom posudku bodmi A, B, C, D, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku (I.). Vzájomnú žalobu žalovaných o určenie, že nehnuteľnosť - parcela CKN 491/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 35 m², nachádzajúca sa v katastrálnom území H., zameraná geometrickým plánom č. 39/2020 vyhotoveným Ing. B. A., úradne overeným Okresným úradom Čadca pod č. G1-484/2020 dňa 14.05.2020, patrí do ich bezpodielového vlastníctva, zamietol (II.). Žalobcom proti žalovaným priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III.). Vychádzal z toho, že medzi stranami bolo sporné vlastnícke právo k parcele CKN 491 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m² a tým aj otázka aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. Žaloba o vydanie veci (pri nehnuteľnosti o jej vypratanie), tzv. rei vindikačná, predpokladá, že iná osoba neoprávnené, teda bez právneho dôvodu, zadržíava vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Aktívna vecná legitímácia na podanie takejto žaloby patrí teda vlastníkovi, ktorého vlastnícke právo však musí trvať až do poskytnutia súdnej ochrany. Pasívna vecná legitímácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod. Vychádzajúc z aktuálneho výpisu z LV č. XXX, svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnosti, na ktorej sa oplotenie žalovaných nachádza, v evidenčnej rovine žalobcom, ktorí boli oprávnení k podaniu žaloby. Žalovaní sa bránili tým, že evidenčná rovina nie je v súlade s faktickým stavom a že oplotenie sa nachádza na ich pozemku a teda časť parcely, ktorú majú ohradenú vlastnícky patrí im. Nemienili dokazovať,

že sú vlastníčkmi parcely CKN 491, pretože jej existenciu popierali. Podmienku vecnej legitímácie na oboch stranách vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval teda za splnenú. Za preukázané mal, že žalovaným bol na základe rozhodnutia č. 56/76 zo dňa 21.01.1976 pridelený do osobného užívania pozemok parcelné číslo 5087/74 o výmere 552 m² (súčasná CKN parcela 490, susediaca so spornou parcelou CKN 491), a to na účely výstavby rodinného domu. 22.01.1976 bola uzavretá dohoda o zriadení práva osobného užívania medzi MNV Olešná a žalovanými ako nadobúdateľmi práva. Dňa 18.11.1981 bolo žalovanému 1/ ako stavebníkovi vydané aj stavebné povolenie č. 9/1981, ktorým MNV Olešná rozhodol o jeho žiadosti o vydanie stavebného povolenia na oplotenie rodinného domu. Zo stavebného povolenia vyplýva, že stavebný úrad stavbu „viď plánok oplotenia“ na pozemku č. EN 5087/74 povolil. Z rozhodnutia vyplýva, že stavba oplotenia bude prevedená podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní, ktorá je súčasťou rozhodnutia. Konštatoval, že stavba oplotenia bola najneskôr v roku 1984 dokončená. Žalovaní sami uviedli, že neprodukovali dôkazy k nadobudnutiu parcely CKN č. 491 (pôvodnej EN 5087/162), ale po celý čas dôvodili tým, že od počiatku užívali v rozsahu oplotenia svoju parcelu, ktorá im bola pridelená v roku 1976 a ktorá im bola pridelená do užívania skôr než bola pridelená susedná parcela do osobného užívania žalobcom, a preto nemohli zasiahnuť do ich vlastníckeho práva. Na strane druhej mal súd preukázané, že rozhodnutím č. 256/84 zo dňa 21.03.1984 bol pridelený do osobného užívania žalobcov pozemok parcelné číslo 5087/72 o výmere 567 m², t. j. súčasná parcela CKN 492, z ktorej bola sporná parcela CKN 491 odčlenená. Ďalej pri svojom rozhodovaní vychádzal zo súkromného znaleckého posudku č. 16/2017, ktorý obsahuje doložku v súlade s § 209 CSP, v dôsledku čoho sa považuje za dôkaz majúci povahu znaleckého posudku vypracovaného súdom ustanoveným znalcom. Pokiaľ žalovaný posudok rozporovali, a to čo do znaleckej úlohy, najmä vymedzenia zásahu žalovaných do vlastníckeho práva žalobcov vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti, mali možnosť produkovať dôkaz, ktorým by jeho závery vyvrátili. Na pojednávaní na opakované otázky súdu pri súčasnom nahliadnutí do prílohy č. 1 - znaleckého náčrtu prílohy č. 1 znaleckého posudku priebeh hranice vyznačený na náčrte výslovne nesporevali, nenamietali. Preto nemal dôvod pochybovať o závere znalca, z ktorého vyplýva, že časť oplotenia žalovaných sa nachádza na parcele CKN 491, patriacej podľa výpisu z LV žalobcom. Napokon, žalovaní k vzájomnej žalobe pripojili geometrický plán, ktorý spornú parcelu CKN 491 rozdelil na parcely CKN 491/1 a CKN 492/2, pričom sa domáhali určenia vlastníckeho práva k parcele CKN 491/1 o výmere 35 m², v rozsahu oplotenia, z čoho usúdil, že si museli byť vedomí toho, že svojim oplotením, hoci v menšej časti, ako tvrdili a preukazovali žalobcovia, zasahujú do parcely CKN 491 (v rozsahu vymeranej CKN 491/2) žalobcov. Vzhľadom na uvedené bolo nesporné tvrdenie žalovaných, že od osadenia oplotenia v roku 1981 - 1982 plot neposunuli, z čoho ustálil, že plot žalovaných sa bez pochyb sčasti nachádza na parcele žalobcov. Z vyššie uvedených titulov nadobudnutia vlastníckeho práva stranami, najmä vzhľadom na čas ich pridelenia do osobného užívania, keď prvým nesporným bol pridelený pozemok žalovaným, ktorí spravili oplotenie ešte predtým, než k susednému pozemku nadobudli vlastnícke právo žalobcovia, bez preukázania tvrdenia žalovaných o tom, že oplotenie postavili podľa plánu vyhotoveného osobou odborne spôsobilou, i vzhľadom k obsahu listín vystavených stavebným úradom, teda bez dôkazu o tom, že takýto plán naozaj existoval a bol i súčasťou stavebného povolenia, nebolo možné bez pochyb ustáliť, že žalovaní si oplotili skutočne pridelených 552 m² (teda, že dodržali postup stanovený pri vytyčení), nie viac. Nebol vznesený dôkazný návrh, resp. doručený dôkaz, ktorý by skutočnosť, že parcela žalovaných CKN 490 predstavuje v rozsahu jej oplotenia skutočne len 552 m². Nestačilo totiž tvrdiť, že plánik, resp. iné dôkazy boli skartované, ale aj toto tvrdenie bolo potrebné preukázať, pokiaľ nebolo možné vypočítať už nežijúcich svedkov D. P., pracovníka vtedajšej Geodézie Čadca a P. K., ktorí sa mali podľa vyjadrení žalovaných výstavby oplotenia, vrátane jeho zamerania, zúčastniť. V tomto smere žalovaní svoje tvrdenia nepreukázali. Nevzniesli žiadny dôkazný návrh k svojmu tvrdeniu o tom, že vytyčovací plán, či náčrt bol súčasťou rozhodnutia stavebného povolenia (napr. vykonaním či už dopytu na stavebný úrad a pod.). Vykonaným dokazovaním preto súd ustálil, že žalovaným chýbal na vydržanie vlastníckeho práva k oplotenej časti parcely CKN 491 titul, od ktorého svoju dobromyseľnosť odvodzovali. V tomto smere boli i závery odvolacieho súdu, ktorými bol súd viazaný a ktoré žalovaní nevyvrátili, jednoznačné. U žalovaných nemohlo ísť o ospravedliteľný omyl, pokiaľ bez pochyb nepreukázali, na základe čoho sa ujali držby časti dnešnej parcely CKN 491/1, keď zároveň bolo možné hovoriť i o pozemku iného tvaru, aký bol žalovaným pridelený, keďže sa mu mohli pri normálnej opatrnosti (vychádzajúc z uvedených listinných dôkazov, resp. dodržiac stanovený postup pri vytyčení), ktorú však ani len netvrdili, objektívne vyhnúť. V nadväznosti na vyššie uvedené odôvodnenie dospel k záveru o dôvodnosti žaloby žalobcov. Poukázal na to, čo medzi stranami nebolo sporné, že prvýkrát vznikol medzi nimi spor až v roku 2006, v nadväznosti na čo žalovaní v roku 2007 požiadali Správu katastra Čadca o opravu chyby v katastrálnom operáte a o podanie informácie, na základe akého hodnoverného dokladu bola parcela CKN 491 o

výmere 57 m² zapísaná na LV v prospech žalobcov. Poukázal i na to, že zákon vlastníkovi neukladá lehotu, v ktorej sa má domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva, pokiaľ má o nejakých zásahoch doňho vedomosť. Bez ohľadu na to, či žalobcovia uvedené namietli alebo nenamietli už skôr, uvedené nemá význam, a to i v nadväznosti na zákonné ustanovenie, v zmysle ktorého sa vlastnícke právo nepremlčuje.

2. V priebehu sporu, po zrušení veci odvolacím súdom, žalovaní vzniesli vzájomnú žalobu, vychádzajúc z geometrického plánu, ktorý si dali vyhotoviť na oplotenú časť parcely CKN 491, keďže žiadali určiť, že časť nehnuteľnosti 491, vymedzená geometrickým plánom č. 39/2020, ako parcela 491/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 35 m², patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe produkovali totožné skutkové tvrdenia a dôkazy, ako v rámci celého sporového konania, ktoré boli až do vzniesenia vzájomnej žaloby súdom hodnotené ako ich procesná obrana. Otázka vlastníckeho práva bola a je predmetom posudzovania žaloby žalobcov, ako vlastníkov, ktorí sa domáhajú ochrany svojho vlastníckeho práva, takže ju skúmal v tomto spore prejudiciálne. V nadväznosti na vyhodnotenie dôvodnosti žaloby nemohol o vzájomnej žalobe rozhodnúť inak, než ju ako nedôvodnú zamietnuť. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalobcom ho proti žalovaným priznal v rozsahu 100 %. Inak čo do žaloby o vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie oplotenia, ako aj čo do vzájomnej žaloby žalovaných o určenie vlastníckeho práva.

3. Proti uvedenému rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní a žiadali ho zmeniť tak, že žaloba žalobcov bude zamietnutá a ich vzájomnej žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť a priznaný im nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vypláva, že im chýba na vydržanie vlastníckeho práva oplotenej časti parcely CKN 491 titul, od ktorého svoj dobromyseľnosť odvodzovali a nemohlo u nich ísť o ospravedliteľný omyl, pokiaľ bez pochyb nepreukázali na základe čoho sa ujali držby časti parcely 491/1. Mali za to, že aby sa držiteľ považoval za oprávneného, zákon vyžaduje, aby bol vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere /bona fide/, že mu vec alebo právo patrí (§ 129, ods. 1, § 130 ods. 1 OZ). Pri posudzovaní dobrej viery nemožno vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa, ale táto sa musí vzťahovať aj na objektívne okolnosti, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj k právnomu dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva. Titul nadobudnutia držby tu síce nemusí byť, držiteľ však musí byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že jeho držba sa o taký titul opiera. Otázka existencie dobrej viery sa teda posudzuje aj z hľadiska objektívneho, teda podľa toho, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti, že mu právo patrí. V súvislosti s uvedeným poukázali na to, že nehnuteľnosť nadobudli v roku 1976, odkedy ju v prírode reálne vydelenujú užívať ako svoju vlastnú s tým, že neboli pri užívaní nehnuteľnosti rušení a bolo rešpektované ich vlastnícke právo. Neakceptovali názor okresného súdu (predtým aj odvolacieho súdu) o ospravedliteľnom omyle vzhľadom na právny titul nadobudnutia spornej nehnuteľnosti ako aj na dobu držby, ktorú ju užívali. Poukázali na to, že v roku 1976, kedy im bola pridelená ONV - odbor finančný do osobného užívania, parcela č. 5087/74 o výmere 552 m², parcela CKN č. 491 o výmere 57 m² nejestvovala a preto ju nemohli ani oplotiť a nemôžu ju ani vydať. Parcela CKN 491 nebola uvádzaná v geometrickom pláne č. 761-43/74 z roku 1974, na základe ktorého sa pridelovali pozemky pre výstavbu rodinných domov a na zriadenie prídomej záhradky stavebníkom. Bola vytvorená geometrickým plánom č.244-202-503/89 z 05.01.1989 z pôvodnej parcely EN 5087/72, ktorá bola v roku 1984 pridelená žalobcom. Parcela č. 5087/74 o výmere 552 m² im bola pridelená rozhodnutím bývalého Finančného odboru ONV Čadca č. 56/76 MAJ zo dňa 21.09.1976 a následne bola medzi nimi a bývalým MNV Olešná uzavretá dohoda o zriadení práva osobného užívania tohto pozemku, ktorá bola zaregistrovaná Štátnym notárstvom 12.02.1976 pod číslom 27/76. Následne si oplotili, čo im bolo v roku 1976 pridelené, pričom žiaden plot neposunuli. Bez zrušenia rozhodnutia Finančného odboru ONV a dohody o zriadení osobného užívania nemohli žalobcovia v roku 1991 rozdeliť pôvodne pridelenú parcelu EN 5087/72 o výmere 567 m². Znalec Ing. P. X. vo svojom znaleckom posudku č. 16/2017 zo dňa 17.07.2017 pri identifikácii parciel CKN 487, 488, 489, 490 a 491 nevychádzal z pôvodného geometrického plánu z roku 1974 číslo 761-43/74 zo dňa 28.03.1974, ale za základ vzal údaje z plánov vyhotovených v roku 1990, ktoré sú od neho odlišné. Prvostupňový súd sa priklonil vo veci k záverom krajského súdu o ospravedliteľnom omyle uvedeným v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 26.09.2019 sp. zn. 9Co/95/2019, že nepredložili vytyčenie pozemku 5087/74 pred samotným stavebným povolením na oplotenie a postavením plotu, pričom neuznal ich tvrdenie, že si pozemok nevytyčili sami, ale znalec P. D., ktoré vytyčenie nemohli predložiť pre jeho skartovanie, nakoľko sa ani na vtedajšom MNV Olešná nenašlo. Terajšia parcela, resp. jej časť je v ich vlastníctve a nepretržitej držbe minimálne od roku 1976, kedy v súlade so zákonom na nej zriadili oplotenie v zmysle rozhodnutia MNV Olešná. Z

uvedených dôvodov spochybnili a neuznali zápis na liste vlastníctva č. XXX na žalobcov, keďže nebol vykonaný v súlade s listinami, na podklade ktorých sa zápisy uskutočnili. Finančný odbor ONV - Čadca ani MNSV Čadca nemohli prideliť ani nepridelili do osobného užívania to, čo nebolo na nich na liste vlastníctva. Na LV č.XXX vyplýva, že vlastníckmi CKN parcely č. 491 zastavané plochy a nádvoría sú ako bezpodieloví vlastníci žalobcovia na základe dohody RII 59/84-54/84, zápisu rodinného domu zo dňa 13.03.1998-87/99 a kúpnej zmluvy č. 2276/04 zo dňa 16.03.2005-35/05, ktorý zápis spochybnili, pretože nebol uskutočnený na základe hodnoverných rozhodnutí, čo súd neuviedol. Žalobcovia žiadajú odstrániť plot a oplotenie z takej parcely, ktorá v roku 1976 a ani v rokoch 1981-1982 neexistovala a na tejto parcele nemohli žalovaní postaviť plot, resp. oplotenie. V čase oplotenia ich pozemku 5087/74 v roku 1981 neexistovala a nesusedila s ich parcelou, ale s parcelou 5087/73, ktorá bola v tom čase vo vlastníctve ČSSR a v správe MNV Olešná. Susediacou parcelou v čase pridelenia ich pozemku bola parcela 5087/72 o výmere 567 m² a nie o výmere 510 m². Parcela CKN 491 o výmere 57 m² nikdy nebola vo vlastníctve československého štátu, ktorý v tom čase neexistoval a ani vo vlastníctve ČSSR a bola umelo vytvorená v roku 1990. Súd uvádza iné údaje a tvrdenia ako bol skutočný stav v roku 1990. Následkom zamerania uskutočneného v roku 1989 zvláštnym spôsobom boli vytvorené nové parcely CKN 491 o výmere 57 m², ktorá parcela mala byť prevedená na Obec Olešná, čo bolo v rozpore s platným Občianskym zákonníkom. Druhou parcelou bola parcela v rovnakej výmere 57 m², ktorá bola v roku 2004 odpredaná Obcou Olešná kúpnu zmluvou zo dňa 03.11.2004 žalobcom. Podľa listu vlastníctva Obec Olešná mala na liste vlastníctva XXXX iba pozemok o výmere 189 m² a nie je na ňom evidovaný pozemok CKN 489 o výmere 57 m², z ktorého dôvodu nemohli byť užívateľmi a po nadobudnutí účinnosti OZ č. 509/1991 od tejto doby bezpodielovými vlastníckmi žalobcovia. Pokiaľ okresný súd uvádzal, že bez dôkazu o tom, že takýto plán naozaj existoval a bol súčasťou stavebného povolenia, nebolo možné bez pochyb ustáliť, že si oplotili skutočne pridelených 552 m², teda dodržali postup stanovený pri vytýčení, uviedli, že plánik na oplotenie podľa poznámky uvedenej v stavebnom povolení na str. 2. bol priložený lebo bez neho by nebolo možné príslušné stavebné povolenie vydať. Takisto je tam uvedená aj parcela 5087/74, na ktorej je oplotenie, pričom podľa poznámky na strane 3. stavebného povolenia bola doručená komplexná dokumentácia a tak isto i na Stredisko geodézie Čadca. Stavebné povolenie na oplotenie pozemku č. EN 5087/74 o výmere 552 m² bolo vydané dňa 18.11.1981 pod číslom 9/81. Pokiaľ žalobcovia uviedli, že žiadny doklad o tom, že plánik, resp. iné doklady boli skartované nepredložili, poukázali na to, že od dokončenia oplotenia do podania žaloby uplynulo 35 rokov, z čoho možno usúdiť, že mohlo dôjsť ku skartácii týchto dokladov a terajší štatutárny zástupca, resp. zamestnanci nemali možnosť sa vyjadriť, ako sa v minulosti s uvedenými materiálmi naložilo, nakoľko zápisnice o skartovaní nenašli a v minulosti neboli pracovníckmi OÚ Olešná.

4. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaných žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu sa stotožniac s jeho skutkovými a právnymi závermi.

5. Žalovaní vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov zotrvali na dôvodoch uvedených v odvolaní.

6. Žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných zotrvali na skutočnostiach uvádzaných v predchádzajúcom vyjadrení.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania žalovaní, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovania a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaných, krajský súd dopĺňa, že v priebehu ďalšieho konania po zrušení prvého rozsudku okresného súdu žalovaní vlastníctvo k spornej časti CKN parc. č. 491 ohradenej ich plotom nedokazovali, keďže jej existenciu popierali. Pritom správa katastra vo svojej odpovedí na ich žiadosť o opravu chyby v katastrálnom operáte z 15.10.2007 jednoznačne konštatuje, že sa nejedná o chybný zápis vlastníckych práv nehnuteľnosti CKN 491, nakoľko táto bola súčasťou pôvodnej parcely pred THM EN 5087/72, ktorá bola žalobcom odovzdaná do užívania na základe rozhodnutia bývalého ONV Čadca č. j. Fin 256/84 máj z 21.03.1984 a následnej dohody o zriadení práva osobného užívania RII59/84-54/84 z marca 1984 a následne geometrickým plánom č. 244-202-503/89 z 05.01.1990 bola rozdelená na EN parcelu č. 5087/72 o výmere 510 m² a EN parcelu č. 5087/162 o výmere 57 m², ktoré po vyhlásení platnosti nového mapovania v roku 1998 boli prečíslované a dostali nové parcelné čísla CKN 492 pôvodná parcela EN 5087/72 a CKN 491 pôvodná parcela EN 5087/162. Z uvedeného vyplýva, že parcely CKN 491 a 492 sú vo výlučnom vlastníctve žalobcov, a to na základe titulu uvedeného rozhodnutia a následnej dohody. Vonkajšie hranice pozemku EN 5087/72 neboli menené, len boli rozdelené geometrickým plánom, čo je možné vykonať bez právnej listiny len na základe žiadosti vlastníka nehnuteľnosti. Spôsob nadobudnutia CKN parcely 491 žalobcami, pritom vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 16/2017 z 17.07.2017, v ktorom znalec jednoznačne konštatoval, že žalobcovia parcelu CKN 491 (predtým EN 5087/162) - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m², parcelu KNC 492 (predtým EN 5087/72) - zastavané plochy a nádvoria o výmere 510 m² nadobudli na základe dohody o zriadení práva osobného užívania k pozemku RII59/84-54/84, čo vyplýva aj zo znaleckého náčrtu (príloha č. 1), kópie katastrálnej mapy (príloha č. 2) a kópie mapy evidencie nehnuteľnosti (príloha č. 3) ako aj geometrického plánu č. 243-202-107/89 (príloha č. 5) znaleckého posudku. Vychádzajúc z uvedeného, zápis žalobcov na LV č. XXX pre parcelu CKN 491 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 57 m² ako bezpodielových spoluvlastníkov je hodnoverný a záväzný (§ 70 Katastrálneho zákona), pretože ani v ďalšom konaní pred okresným súdom sa nepodarilo preukázať žalovaným opak. Na to, aby sa držiteľ považoval za oprávneného zákon vyžaduje, aby bol vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí (§ 129 ods. 1, § 130 ods. 1 OZ), pričom nemôže ísť len o subjektívne predstavy držiteľa, ale jeho dobrá viera sa musí vzťahovať aj na objektívne okolnosti, za ktorých mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj k právnomu dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva. Aj keď titul nadobudnutia držby tu síce nemusí byť, držiteľ musí byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že jeho držba sa o takýto titul opiera. Žalovaní v priebehu celého konania nepreukázali na základe akého titulu sa ujali držby časti CKN parcely 491 zameranej geometrickým plánom č. 39/2020 ako parcela CKN 491/1 - zastavaná plocha o výmere 35 m². Z obsahu spisu a dokladov predloženými samotnými žalovanými, a to potvrdenia MNV v Olešnej zo 06.11.1975, rozhodnutia o pridelení pozemku do osobného užívania z 21.01.1976 a dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku z 22.01.1976 vyplýva, že žalovaným bola pre výstavbu rodinného domu pridelená geometrickým plánom č. 761-43-74 z 28.03.1974 novovytvorená, a teda aj vytýčená EN parc. č. 5087/74 o výmere 552 m², ktorá je v súčasnosti CKN parc. č. 490 o rovnakej výmere. Ďalej zo stavebného povolenia MNV v Olešnej z 18.11.1981 pre žalovaného ako stavebníka oplotenia EN parcely č. 5087/74 vyplýva jeho povinnosť zaistiť vytýčenie priestorovej polohy stavby podľa rozhodnutia o jej umiestnení orgánom alebo organizáciou k tomu oprávnenou, čo však v priebehu celého konania nepreukázali, a preto nemohli byť v ospravedliteľnom omyle o oprávnenosti držby v časti nimi oplotenej CKN parcely č. 491, ku ktorej vlastníckeho práva sa domáhajú (resp. časti EN č. 5087/72), keďže sa im nepodarilo preukázať, že sa jednalo o ospravedliteľný omyl, ktorému sa nemohli pri normálne objektívne posudzovanej opatrnosti vyhnúť.

10. Vychádzajúc z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalovaných, či už v prvoinštančnom, resp. odvolacom konaní, krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil vrátane rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, ktoré priznal žalobcom ako úspešným v spore v plnom rozsahu.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcom plne úspešným v konaní o ich žalobe, ako aj o vzájomnej žalobe žalovaných, ho taktiež priznal v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.